

Ett andligt föredrag af den odödliga domedagsprofeten Anders Berggren, håll...

Berggren, Anders,

73 Cg Br.

National Library
of Sweden

Teol.
Apokalyp
(10)

Ett andligt föredrag
af

Den odödlige domedagsprofeten Anders Berggren,

hållet i Stockholm den 8 Oktober.

I Guds Faders, Sons och Den Helige Andes namn, Amen!

Uti många år hafwa wi läst om den yttersta domen, de dödas uppståndelse och ewigt lif. Detta Guds löfte har ännu icke gått i fullbordan; och det är icke Guds mening eller oß nyttigt, att wi skola höra och weta det, utan det måste ske såsom lofwat och skrifwet är. Det är också en uppenbar och klar sanning, att, när de döda skola uppstå, hwarför eller huru skulle då tillgå, om wi, som lesiwa nu skulle dö, Jesus kan icke hålla bröllop med döda; derför will han att wi skola lesiwa, såsom han gör.

Att se en människa, som af ålderdom, sorg, förföljelse och lidande förlorat sin ungdoms fägring, det är ingenting att wärdera; men till att höra Guds wiisa och wäl betänkta uträkning om hela werldens frälsning, det är märlwärdigt, samt något att wärdera och taga i noga betraktande.

Gud är en ande, ett osynligt wäsende, och Jesus kan icke sjelf komma, förrän det sker med stor makt och härlighet, som han sagt hafwer (Matth. 25: 31). Nu finnes ingen djefwul eller människa, som kan förbjuda Gud och Jesus att uppfylla sina löften samt uppenbara sig för hwilken han behagar (Matth. 11: 27) och sätta sin ande på hwem han will och behagar (Ef. 42.) Matth. 12: 20) att utföra domen till en seger efter Jesu befallning. Men förrän detta sker säger Gud sålunda: Si, hwad komma skall förkunna jag förut, och ny ting, förrän det sker låter jag eder det höra (Ef. 42. 9).

Och Jesus säger: När sanningens ande kommer, han skall leda eder uti all sanning. Han skall icke tala af sig sjelf, men det han hörer skall han tala, och det som skall ske skall han förkunna eder (Joh. 16: 13). Och nu är det Herrans wilja och befallning, att det skall förkunnas förrän Jesu Kristi tillkommelses dag, på att ingen må frukta eller rädas för domen och Jesu återkomst; ty han kommer icke för att döma werlden, utan den skall warda salig genom honom (Joh. 3: 17), och taga oß till sig, som han lofwade wid sin afresa (Joh. 14: 3). Ty nu skall Herrans ord gå i fullbordan, som han säger genom profeten: Tröster mitt folk; talar ljufliga med dem och prediker, förty desz tid är fullbordad, misgerningarne förlätne och de skola så dubbelt af Herrans hand för alla sina synder.

Men bereder Herranom wägen och gören en jennare stig för wåran Gud. Ty alla dalar skola upphöjas och bergen förnedras och det ojemnt är skall slätt warda. Och Herrans härlighet skall warda uppenbarad, och allt kött skall till sammans. Se all Herrans mun talar (Ef. 40). Amen.

Ps. 165. Gif att Guds ord också lyser så, att vi i mörkret icke gå, men genom denna jemmerdal, må wandra till Guds fröjdesal. Amen.

När Gud hade skapat menniskorna i paradiset, då förbjöd han dem wid lifwets förlust, att äta af kunskapens träd på godt och ondt, men då djefwulen det hörde, dröjde han icke mer än 9 dagar utan infant sig, och genom ormen talade till den lättrogna qwinnan och förmådde dem att äta af det förbudna trädet, och då kom döden i werlden, deröfwer blef Gud vred, och förbannade ormen och marken, men gaf ett löfte, att qwinnans säd skall söndertrampa ormens hufwud, satans makt och wälbe, 1 Mos. 3: 14 och tillika gaf Gud satan och döden lof att råda och regera i sextusen år, hwilket djefwulen wet, derför sade de till Jesus: Du Guds Son hwad hafwe wi med dig att göra, äft du kommen att plåga oss förr än tid är. Matth. 8: 29. När då 4123 år hade till ända gått af den bestämde tiden, lät Gud föda sin Son på det, att genom honom skall alla af Gud skapade menniskor frälsta och salige warda. Ty de äro af Gud skapade till ewigt lif och efter sitt eget beläte, fast djefwulen wållat deras ofärd, är roten och upphofwet till allt ondt som sker i werlden, men det är icke vår himmelse faders wilje att någon skall förtappad blifwa. Matth. 18.

År 1877 war den utsatta tiden fullbordad, och då lät Jesus skrifwa att han wille komma, så wida fem kunde finnas som trodde hans ord, samt woro beredde att gå med in i Bröllopet innan dörren stängdes, Matth. 25: 10. Men som inga trogna fans som wille wara Jesu wänner och bröllopsgäster, kunde icke bröllop ske, ty utan brud och gäster som bewittna akten kunde inget bröllop ega rum eller förfiggå.

Sammalunda war med Gud, då icke tio rättfärdiga kunde finnas uti Sodom kunde icke Gud återtaga det han till Abraham sagt, att staden skulle med eld förtöras, och deras sasaräckande öde war, att de icke trodde hwad de båda Guds män förkunnade utan höll det för gabberi; men Jesus säger likwäl: de Sodomis land skall lyeligare wara på domedag än detta släktet, ty de hade inga skrifter att tro och efterleswa nu. Matth. 11—24: 10.

Och som wi nu en längre tid läst om den yttersta domen, de dödas uppståndelse och ewigt lif, samt det härliga rike också tillredt från werldens begynnelse. Matth. 15: 40.

Det skulle wara ett sasaräckande öde om wi endast hafwa ett löfte derom; men aldrig komma i åtnjutande eller besittning deraf; då war Gud icke rättwis om han blott utgaf ett löfte, men aldrig höll eller fullborda detsamma.

Ja wisserligen, Gud kan ej wara en lögnare, och Jesus wid sin himlarefa sade: om jag går bort, skall jag likwäl komma igen och taga eder till mig, att der jag är stolen I och wara. Joh. 14: 3.

Och nu sedan tiden är fullbordad, misgarningarna förlätta och tecknen äro komne som Jesus sade skulle komma före hans tillkommelse och werldens ända, Matth. 24. Nu will och skall Jesus komma och fullborda sitt gifna löfte blott han finner några som kallas wisa jungfrur, som gå med in innan dörren stänges, Matth. 35: 10. Men de äro så som med trons olja uti sina hjertans lampor beredde äro, ty den porten är trång och den wägen är smal, som drager till lifwet och så äro de som finna den men uånga gå på den

breda vägen som drager till fördömmelsen, frälsningsarmén och alla falska kristna som Jesus sade skulle komma från deras wilsledande lära warnar Jesus alla i Matth. 7: 15. Ty de äro blinda och då två leda hwarandra falla båda i gropan, säger Jesus, men hans ord och lära är af så trodt och efterföljt, utan många äro swärjare, Guds namns misbrukare, omåttliga supare, hatar och föraktar nästan, kiffva och träta med hwarandra, och det står illa till med många af kristenheten. Derfor säger Gud, det är ett röfswadt och skingradt folk, de äro uti djefwulens fångahus, wordne till rof: och ingen hjälpare finnes som säger få dem igen. Ef. 42: 22. Så är Guds klagan denna dag.

Derför har Gud befalt mig att skrifiwa liffens bok som yrker och påstår att till kristi domstol skall djefwulen framställa och återlemna alla han till sig röfswadt, och i hans wäld äro judar och alla han begagnade till redskap wid Jesu korsfästelse och dödd, om han tager dem från hafwet eller helwetet Uppb. 20: 12. Ty detta wore orätt och syndigt, om de skulle wara i helwetet i ewig tid för vår frälsnings skull. Wid Kristi domstol skall församlas allt folk, och en sann kristen måste medgifwa, att det war djefwulen som war skulden till syndafallet i paradiset, är roten och upphofwet till allt ondt i werlden, har mördat Guds egen son, bedrager alla. Uppb. 12. Menniskorna fingo sin dom i paradiset, som ännu fortfar. Jesus blef ofskyldigt dömd wid Pilatus domstol, nu måste det wara rättwist att satan kommer fram wid Kristi domstol för att dömas att dö, såsom Jesus måste dö på korset.

Gud will att alla menniskor skola fräste blifwa och till sanningens kunskap komma. Och det är en ren och klar sanning att djefwulen är wällande till menniskornas affall och olydnad. Derfor säger Jesus: I skolen förstå sanningen och den skall göra eder fri. Joh. 8: 32. Och när Sonen gör eder fri, då ären i rätteligen fria.

Och nu har Jesus sändt sanningens ande för att leda eder uti all sanning samt förkunna det som ske skall, Joh. 16: 13, 14, och derföre will Gud låta hålla detta föredrag.

Uti liffens bok har Gud wälsignadt alla, som han lofwade Abraham då han war lydig och offrade sin son Isak till brännoffer, då sade Gud i din fäd skall allt folk på jorden wälsignade warda för du denna min röst lydte hafwer 1 Mos. 22: 18, att lyda Gud är en twungen och willig sak.

Icke kunde Moses skrifiwa lagen på Sinai berg, utan Gud ingifwit och sagt honom det, aldrig kunde jag wäga eller utfundera att skrifiwa liffens bok hwari djefwulen är kallad och ständ, att möta mig wid Kristi domstol som boken omtalar om icke Gud befalt och ingifwit mig det.

Den är en kostelig perla som Guds wälsignelse är skrifiwen uti.

Det många bejda om i sina böner. Liffens bok är maktpåliggande och oundbärlig wid Kristi domstol, derför gret Johannes swärligen att ingen fans wärdig att upplåta boken eller se på den. Uppb. 5: 4. Samma förhållande är i denna dag; den är skrifiwen, innan och utan, som han såg, och Johannes wistste att utan der kan ingen frälsning ske eller äga rum derför grät han.

Nu gråter Jesus öfwer detta owärdiga, otrogna och gensträfwiiga menniskoflägte, såsom han gjorde öfwer Jerusalem och jag måste också gråta, ty det

är swårt att se glädjens Gud gråta, som en gång skall aftorka tårarne på alla sina barns ögon. Es. 25: 7. Uppb. 21: 4.

Då Jesus kom ridande på sluttningen af Oloberget, der hela staden kan tagas i betraktande, och när han såg des härlighet och det makalösa templet, grät han och fälde strida tårar, ty han visste, att fyratio år derefter skulle allt förstöras och till ruiner förvandlas. Jesus visste också, att han en kort tid derefter skulle der dömas och undergå dödsstraffet.

Och han sade till Jerusalems innewånare: Om du visste hwad din frid tillhörde, wore du det i denna dag dig betänkande, men nu är det fördoldt för dina ögon.

Sammanlunda säger Jesus i denna dag till hela kristenheten, det är fördoldt att många äro uti djefwulens fångenskap, som Gud säger. Och det straffet är fördoldt, som skall öfvergå otrons barn och Jesu motståndare.

Det är fördoldt den härlighet, som wäntar Guds folk, efter straffets öfvergång.

Och det är fördoldt att Jesus nu will komma och hålla bröllop till hwilket Jesus huder alla sina wänner i dag att bewissta det samma och det uti lesiwande lifwet, ty Jesus lesiwer, och han will wi skola och lesiwa. Ty ingen kan hålla bröllop med döda mennistor, och Guds wilja är fördoldt och Jesus ord äro icke trodde, men af, den som kunde öppna de blindas ögon, då singo de se och förnimma en stor gjädje, liksom röfwaren Barrabas, då han med bäfwan wäntade i fångahuset, att föras ut till att korsfästas, men får höra i stället, du är fri och skall gifwas lös, Jesus, Judarnes konung har i ditt ställe. Ingen kan beskrifwa den glädjen som öfverraskade honom då han det hörde.

Sammanlunda kan nu Jesu trogna wänner glädjas när de få höra från Jesu mun, du är fri från döden och satans fångenskap; ty Jesus har gått i döden i vårt ställe. Och Jesus säger: Du är fri från döden och domen. Joh. 5: 24. Och Jesu ord äro sanna, derföre böra wi glädjas och tacka och losiwa honom före.

Ty döden är swår att genomgå, swårt för den, som ligger uti des mörka flykt, sorgligt och för wänner och anhöriga, att se den lidandes dödsplågor, och det måste wara en stor glädje att wara fri från allt sådant och Jesus säger: Att hans trogne skola icke smaka döden tills de få se menniskornes son komma i sitt rike. Matth. 16: 28.

Men den som icke tro Jesu ord, han kan icke glädjas med sin wälgörenhet? Derföre måste Jesus gråta, att det är få som tro och efterlesiwa den kära Gud och gifwit hafwer, för att få ewigt lif. Gud hafwer tillsatt och förordnad konungar och regenter, hwar uti sitt rike på hela jorden, för att styra och leda folket, efter Jesu lära samt skaffa den lidande rätt, och den nödstälde hjelp.

Men huru föttes detta dryga kall och embetet Gud dem anförtrödt.

Jo, på ett wårdslöst och för Gud till förargelsewäckande sätt, ty de fråga icke efter kära Jesu lära, för att winna det ewiga lifwet och saligheten. Men konungarna gå gent emot Guds wilja och befallning! De tänker endast på att anskaffa mordwapen, samt låta lära och öfwa sine undersåtare att blifwa krigare och mandräpare. som Gudi förbjudit hafwer, förty han säger: Att krig och blodig klädnad, skall upptrännas och af eld förtärd warda. Es. 9: Och

det heter: Ingen manndräpare kommer i Guds rike. Uppb. 21: 8. Och den som aldrig tänker att dräpa, behöfwer inga mordwapen, utan lyda Jesus, älska nästan som sig sjelf, wara fridsamma mot hwarandra. Ty de kallas Guds barn. Matth. 5: 9. Ty allt krig är af djefwulen. Der säger Jesus: Den som tager till swärd, han skall förgås dermed; icke mente han krigarswärdet, utan dödens skarpa lia, som afftär lifstråden, för att få dem nöd i grafwen, för att pinas och förgås.

Jordens konungar och regenter lefwa som rike mannen, med stor ståt och dyrbara grannlåter, och allt det måste landets stättdragare betala. Konungarne hafwa öfwerflöd på allting, silfwer guld och rikedomar; men det säger Jesus: I skolen icke församla eder på jorden. Matth. 6: 19. Och det är swårt för en rik att komma in uti Guds rike, ty när Jesus kommer som är Konung och Herre öfwer alla på jorden, då skall han sitta på sin härlighets stol, och för honom skall församlas allt folk och han skall skilja dem.

Och de som lydt Jesus, som han sagt, komma på högra sidan, men de som icke kläden nakne, gifwit den hungriga äta, icke herbergerat den hus behöfwande, komma på wenstra sidan.

Och till de på högra sidan heter det: Kommen i wälsignade, men till de på wenstra sidan, säger han: Gån bort i förbannade uti ewig eld. Matth. 25: 41 42. Denna Jesu dom, kan aldrig ändras, men är ryslig att höra och mottaga, och det är en klar sanning, att konungen och presten som döda äro, men icke gjort som Jesus befallt, kläden nakne, herbergerat, den huswille o. s. w., befinner sig nu uti den dömda pinan till domedag. Dertföre will Jesus warna alla derifrån, såsom den rike mannen bad för sina fem bröder, att de icke måtte komma uti samma pinorum han war. Lukas 16: Men fick till svar: Tänk att du hade godt, medan du lefde; v. 23. Sammalunda säger Jesus: I dessa sista dagar, ty när döden kommer med sitt skarpa swärd då är konungamakten och all härlighet slut och förswunnen. Så wida icke omwändelse och bättring des för innan ster.

Det är nödwändigt att tro och lyda Guds Son, för att få behålla det ewiga lifwet samt undwika Guds wrede. Joh. 3: 36.

Alldrig tro någon menniska, utan det Gud och Sonen talat hafwa, förty otrons barn gå det alltid illa och får en ända med försträckelse, såsom de som icke trodde Noak som förkunnade om Guds wrede att en flod skulle komma, för deras synder och ondskas skuld; men ingen wille tro det. Dertföre måste förgås i floden sammalundes war med de som icke trodde Abraham och Loth som förkunnade om Sodom och Gomorra som Gud sade skulle med eld förtäras; men de trodde det icke, dertföre måste alla förtäras i lågorna.

Dessa hade inga skrifter att tro och efterlefwa såsom nu är, dertföre säger Jesus: de Sodomers, skola warda lyckligare på domedag än detta otrogna släktet, Matth. 11: 25.

Uti dessa sista dagar äro många falska willoläror uppkomne till ett tecken till Jesu återkomst, som han sagt, frälsningsarmen, baptister, mormoner, Waldenström, och flere läjarepartier, men alla äro de i saknad af den rätta trons brinnande olja uti sina hjertans lampor, som Jesus kallar för wisa jungfrur, Matth. 25: 10 som gå med in innan dörren stänges.

Men de kunna icke tro Jesu ord, de wille icke tro att samme Gud lefwer som talade med sina tjenare och profeter i gamla tiden, då Gud sade till Mose: Jag skall uppväcka en profet, såsom du äst och gifwa mina ord i hans mun, han skall tala allt det jag bjuda will. 5 Mose 18: 18. Och det är Gud sjelf som talar genom mig, därför bör det vara trodt och esterleswat.

Men de wisja icke tro, att wi skola få en domedag, och Jesus kan uppenbara sig för dem han will, och sätta sin ande på sin tjenare att utföra domen till en seger. Matth. 12: 18, 20. Och den seger kan icke winnas, utan med lifsens bok Gud skrifwa låtit, men den kan ingen tro läsa och förstå, som är till tröst och glädje för alla Jesu wänner.

Men Jesus säger: Utan en blifwer född på nytt, kan han icke se Guds rike; Joh. 3: 3. Det will säga: Ny tro, ny Guds ande, nytt och heligt lefwerne, nytt tänkesätt, i stället för tänka på jordens fåfångligheter. Tänka på att kunna få ewigt lif och salighet.

Ny kärlek till Gud och nästan.

På så wis, menar Jesus med den nya födelsen, och Gud älskade werlden att han utgaf sin ende son, att alla som tro på honom, skola icke förgås utan få ewinnerligt lif.

Nu är tiden inne att Jesus har förwärswat det ewiga lifwet åt alla sina trogna, att slippa att komma i grafwen och förgås, som Gud sjelf säger. Ef. 25: 8.

Men hwem tackar Gud och Jesus för des wälbetänkta uträkning till menniskoflägdet? ingen finnes som det gör.

När satan skulle korsfästa och döda Jesus, hade han många tjenare som woro beredwillige att verkställa domen, och Judas fick en stor summa för han gaf tillkänna hwar Jesus kunde gripas.

Men nu när satan och ormahufwudet skall krossas, djefwulen dödas och till intet göras, innan Jesus kommer. Men nu har inga wänner som göra biträde eller wåga ett öre för Jesu skull och satans neberlag och dödaande.

Det war omöjligt för satan att döda Jesus, utan med menniskohänder och biträde (alldeles omöjligt) lika omöjligt för Jesus att komma och hålla dom och bröllop utan menniskohjelp och biträde till att döda och krossa satan och ormahufwudet, med hela des magt och wälde som Gud befalt, 1 Mosb. 3: 15, men nu will ingen lyda Gud och hjelpa Jesus, samt göra honom biträde och tjena honom, eller tro honom.

Derför måste han gråta. Jesus säger den tid kommer då de döda skola höra Herrens röst, det skall snart ske, och genom tro på Jesus får hwar och en magt att uppkalla sina ifrån slägte till slägte och om man då säger: Står upp! I döda och kommen för domen i Herrens namn. Då höra de som afsonnade äro och hwila i Guds wäld, men de som äro döda och i satans wäld äro: de höra intet; men om han då säger: står upp I döda och kommer i satans namn och magt. Då höra de som i hans wäld äro, och det är tybligt och klart att de som dödt i satans wäld, kunna icke stå upp i Guds wäld, men sedan får icke satan magt med dem utan kommer in i Guds rike med en förklarad lekamen och mottager den ewiga glädjen. Derför säger Gud: Trösten mitt folk de skola få dubbelt för alla synder. Ef. 40.

Och då får wi alla erfara en dubbel glädje att träffa wänner och bekanta som varit i dödens och satans wäld. Men då warda fria och der blifwer glädje att finna wänner och anhöriga, som wi här med gråt, sorg och ledsnad beledsagat åt jordens stöte, men der åter se hwarandra och aldrig mer skiljas åt.

Och der blifwer ett härligt rike och ewigt glädjande bröllop som Jesus hjudit alla till, ty salige äro de som kallade äro till lammets bröllop. Uppb. 19: 9. Och som I nu ären hjudne, önskar jag eder alla vara ewigt wälkomne. Wi kunna med glädje tacka och prisa Jesus som will komma och frälssa oss från denna mödosamma tråkiga jemmerdalen, till den glada röjdesalen. Rådens nu icke för domedag, ty de orden skoia gå i fullbordan som himmelens härålder sade wid Jesu födelsedagen: Si jag bådär en stor glädje som all folk wederfaras skall, Luc. 2: 10. Utan glädjens, fröjdens såsom den himmelska härskaren v. 14. Och såsom en brud glädjas, när hon skall gå en kär brudgumme till mötes, då föreningsbandet skall sammanknyttas, och detta blifwer en allmän glädje som ingen sann kristen motstrida kan. O, huru olycklige skulle icke människoslägtet vara, om så finge tillgå wid Kristi domstol, som djefwulen och frälsningsarmen m. fl. Satans tjenare wilja hafwa det. Då skulle den ena makän skiljas från den andre; barn från föräldrar och desse från barnen, somliga till ewigt lif och salighet, och somliga till ewig död och pina; det kunde aldrig blifwa någon glädje i Guds rike, om de woro i saknad af sina wänner och anhöriga om de besunno sig i pinorummet. Men de förutnämde wilja icke tillåta en allmän glädje. Ack, du menniska, huru kan du tänka så illa, ditt hjerta måste vara hårdt som sten och svart som sot, Jesus kan icke låta sig nöja med en så fast wärkande ställning som han lidit döden för alla, ingen undantagen. Wi kunna se det swar arbetarne i wingården fingo; må jag icke göra i min sak som jag will. Tycker du illawara att jag så goder är, Matt. 20, och läs Uppb. 7, huru Johannes såg 12 Israels släkten med 12 tusen i hwarje släkt, och sedan en stor skara den ingen räknade af hedningar, folk och tungomål, ståndande för staten med hwita kläder och palmer i händerna. Alltså böra wi tro och förstå, att den tillkommande nya werlden blifwer ingen andewerld, utan naturlig. Ty en ande kan icke bära hwita kläder eller rosor i händerna, och Johannes såg äfwen det nya paradiset nedkomma från himmelen, Uppb. 21, samt lifsens träd bära frukt, Uppb. 22: 2. Att uttyda och förklara bibelordet efter Guds och Jesu rätta mening är alldeles omöjligt för någon menniska om icke Gud sagt det förut. Men hwad menar Jesus, som säger we dem, som hafwande äro och dia gifwa i denna sista tiden, Matth. 24: 19. Det är icke hafwande qvinnor han menar, utan de som äro fulla af den ondes anda, gifwa elaka mennistor råd. Och efter domen, säger min Herre, kommer icke snart, och wi får ingen domedag i vår tid och det är en fantast som förkunnar derom. Men Jesus säger; waken, ty I weten icke tid eller stund han är kommande, Matth. 25: 13, och det är en onyttig tjenare, som kommer i det yttersta mörkret, versen 30, och der blifwer gråt och tandagnißlan. Men hwad menar Jesus, som säger: Beder att eder flykt icke sker om wintern eller om sabbaten, Matth. 24: 20, före Jesu ankomst och förödelens stygghelse begynner, slår äflan eld i kyrkor och boningshus, städer och byar,

ty allt skall med eld förstöras och då måste folket fly på marken och bergen, och om det finge ske om vintern, skulle menniskorna förgås af köld. Dersför sker det icke om vintern, och om sabbaten icke heller, ty då söker folk kyrkorna, och om då åstan slår eld i dem, kunde de blifwa innebrända, ty intet menniskolif får tillspillologifwas. Fast himmel och jord skall förgås och förvandlas skall detta släktet icke förgås, säger Jesus, Matth. 24: 34. Hvad menar Jesus att hans ord icke skola förgås. När domen skall hållas, skall bibeln, gamla och nya testamentet samt lifsens bok, och uti dessa böcker äro alla Jesu ord skrifne som skall dömas efter, wid Kristi domstol, Uppb. 20: 12 och sedan skola de följa med in i Guds rike och aldrig förgås. Men hvad menar Jesus, som säger, att hans tillkommelse sker; der åtelen är, församlar sig och örnarne, Matth. 24: 28. En åtel är ett dödt boskap, som af menniskor förkastadt är, och örnar och andra roffoglar samlas för att söka sin föda. Nu är det mig Jesus liknar wid en åtel, som är förkastadt och wanvördadt af menniskor men har inståndt och kallat djestvulen och alla hans onda andar att möta mig wid Kristi domstol för det han mördade Guds egen son och bedrager hela werlden, Uppb. 12. Och de samlas kring mig såsom örnar och rofdjur kring ett as, och står rådvill och förlägen, solen mörk och himlens krafter bäfwa, men då kommer Jesus från himmelen, såsom skrifwet är uti lifsens bok samt Matth. 25: 31. Nu säger Jesus, hwilken är en trogen och snäll tjenare Herren hafwer satt öfwer sitt husfolk att gifwa dem mat i rättan tid, Matth. 24: 45 att tro att det Gud och Jesus talat hafwa och att vara så fintlig och snäll att kunna wederlägga allt det satan och hans tjenare wilja förebära, och i rättan tid. Icke går det an för den som skall göra bröllop, att wänta med att hafwa iordning tills brudfolket är i salen. Sammaledes är med dem, som äro tillsatte att gifwa husfolket mat i rättan tid. Icke går det an för dem att wänta tills folket behöfwer den, och matlockan lemnat filljud ifrån sig. Sammalunda går icke an för en Herrens tjenare att wänta med den tröst och hugwalelse som folket behöfwer för Jesu ankomst som Jesus liknar wid mat, derfor säger Gud: trösten mitt folk och Jesus säger: ser upp och lyfter hufwuden upp ty då nalkas eder förlofning, Lukas 21: 28. Jesus har aldrig lofwat någon förlofning för än wid hans återkomst derfor böra wi gläbjas och fröjdas att Jesus nu will komma och förlofa oss från denna träldomsjemmerdalen och taga oss med sig in i den glada bröllopsalen. Amen.

Ja högre, klarare än guld, och solen
 Vår kropp skall skina, ärofullt för stolen
 Den gode Guden ikläder oss skuden,
 Som han lofwat åt den käre bruden;
 En ewig oförgänglig fröjd der blifwer
 Som fridens Gud i himlens höjd oss gifwer
 Der Jesu wänner med palmer i handen,
 Doffjunga Lammet, som de sina känner.

